

РЕШЕНИЕ

№ 2721

гр. София, 03.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 12.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **10252** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на „Българска ветроенергийна асоциация“, представлявана от М. С. – П., с адрес: [населено място], чрез адв. И. И., срещу решение № ДОИ-36/02.08.2019 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/ по заявление по ЗДОИ, вх. № ДОИ-14/17.11.2015 г. в частта му по т.т. 1 и 3.

С протоколно определение от 28.11.2019 г., потвърдено с определение 25.02.2020 г. по адм. д. №1791/20 г. по описа на ВАС, производството по делото е прекратено по отношение на жалбата срещу процесното решение в частта му по т. 1.

В жалбата се твърди, че постановеният отказ е незаконосъобразен, издаден в противоречие с процесуалните правила и в нарушение на материалния закон. Отказът бил незаконосъобразен. Иска се от съда да отмени отказа и да реши делото по същество. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се представлява, не представя писмени бележки. Претендира направените по делото разноси.

Ответникът – член на КЕВР, редовно призован, се представлява от юриск. П., която оспорва жалбата, представя подробни писмени бележки, намира което жалбата за

неоснователна, а решението – за правилно и законосъобразно в оспорената част. Претендира юриск. възнаграждение.

Административен съд – София град, като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят подава до КЕВР заявление по ЗДОИ, вх. № ДОИ-14/17.11.2015 г.

С решение № 7539 от 30.11.2016 г. по адм. дело № 8559 по описа на Административен съд София - град (АССГ) за 2016 г., потвърдено с решение № 13392 от 07.11.2017 г. по адм. дело № 1968 по описа на Върховния административен съд (ВАС) за 2017 г., е отменено решение № ДОИ-7 от 28.07.2016 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране по заявление № ДОИ-14 от 17.11.2015 г. за достъп до обществена информация. С решението преписката е върната на КЕВР за ново произнасяне, съобразно указанията по тълкуване и прилагане на закона. Така е постановено решение № ДОИ-7 от 24.01.2018 г., с което е отказан достъп до обществената информация, предмет на заявление с вх. № ДОИ-14 от 17.11.2015 г., подадено от Българска ветроенергийна асоциация (БВА). Това решение е обжалвано от заявителя пред АССГ като с решение № 5060 от 27.07.2018 г. по адм. дело № 1753 от 2018 г. АССГ прогласява нищожността на решение № ДОИ-7 от 24.01.2018 г. връща преписката за ново разглеждане при съобразяване с дадените в съдебното решение указания по тълкуване и прилагане на закона. С решение № 9975 от 28.06.2019 г. на ВАС, Пето отделение по адм. дело № 12829 от 2018 г. е оставено в сила решение № 5060 от 27.07.2018 г. на АССГ по адм. дело № 1753 от 2018 г. В решението на АССГ се дава задължително указание при повторното разглеждане на преписката изрично да се посочи дали в КЕВР е налице исканата от БВА информация, понеже предвид съдебната практика в предметния обхват на ЗДОИ не попада задължението за създаване на информация, а само за предоставяне на налична такава. С Решение № 9975 от 28.06.2019 г. на ВАС, Пето отделение по адм. дело № 12829 от 2018 г. е оставено в сила решението на АССГ.

Заявление с вх. № ДОИ- 14 от 17.11.2015 г. за достъп до обществена информация, подадено от БВА съдържа искане за предоставяне на:

1. Финансовите модели, използвани при определянето на преференциални цени за изкупуване на електрическа енергия, произведена от вятър в решение № Ц-13 от 28.06.2006 г. на КЕВР, решение № Ц-15 от 31.03.2008 г. на КЕВР, решение № Ц-4 от 30.03.2009 г. на КЕВР, решение № Ц-18 от 31.03.2010 г. на КЕВР, решение № Ц-10 от 30.03.2011 г. на КЕВР, решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР, решение № Ц-18 от 28.06.2012 г. на КЕВР, решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на КЕВР и решение № Ц-13 от 01.07.2014 г. на КЕВР;
2. Копие от доклад на АДФИ до КЕВР, изготвен въз основа на извършени проверки от АДФИ на вятърни централи през 2015 г., който е представен на проведено на 30.09.2015 г. заседание на Комисията по енергетика към 43-то Народно събрание;
3. Сравнение между размера на ценообразуващите фактори, заложили във финансовите модели по т. 1 и стойностите, установени при проверките на АДФИ.

В процесното решение на КЕВР се приема и съгласно мотивите, съдържащи се в решение № 5060 от 27.07.2018 г. на АССГ по адм. дело № 1753 от 2018 г. информацията по т. 3 от разглежданото заявление не попада в обхвата на ЗДОИ, понеже тази информация следва да се изготви по понод заявлението на БВА, като съгласно ЗДОИ не попада задължение за създаване на информация.

В процесното решение на КЕВР се сочи, че същата е постановила решение № Ц-13 от 28.06.2006 г. на КЕВР, решение № Ц-15 от 31.03.2008 г. на КЕВР, решение № Ц-4 от 03.2009 г. на КЕВР, решение № Ц-18 от 31.03.2010 г. на КЕВР, решение № Ц-10 от 40.03.2011 г. на КЕВР, решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР, решение № Ц-18 от 28.06.2012 г. на КЕВР, решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на КЕВР и решение № Ц-13 от 01.07.2014 г. на КЕВР за определяне на преференциални цени на електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници, като в тази връзка са извършвани изчисления по реда и при условията на действалата към съответния момент правна уредба. Достъп до тези модели е предоставен от КЕВР по т. 1 от заявлението.

С решението е отказан достъп до информацията, предмет на заявление с ДДОИ-14 от 17.11.2015 г., по т. 3, подадено от Българска ветроенергийна асоциация.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира, че жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок за оспорване и от надлежна страна.

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима за разглеждане по настоящото дело.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в Закона за достъп до обществена информация /обн. ДВ, бр. 55 от 2000 г./. Обществена информация по смисъла на закона е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти – чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Задължените да предоставят информация по ЗДОИ субекти са посочени в чл. 3, ал. 1 и 2 от закона. Съобразно законовата дефиниция, КЕВР като държавен орган е задължен субект по см. на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. Тези субекти имат задължението да предоставят информация, която да е създадена в кръга на тяхната компетентност или да се съхранява от тях и да е налична. Обществената информация, която отговаря на първото изискване е два вида - официална и служебна. В разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ е посочено, че официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Правните актове на държавните органи, в които по дефиниция следва да се приеме, че се съдържа официална информация са нормативни, общи и индивидуални. За първите от тях достъпът е осигурен чрез обнародването им в Държавен вестник. За останалите достъпът се осъществява по реда на ЗДОИ, освен ако изрично не е предвиден друг начин. Служебната информация, според чл. 11 от ЗДОИ е тази, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации.

Съгласно чл. 3, ал. 2, т. 2 от ЗДОИ този закон се прилага и за достъп до обществена информация, която се създава и съхранява от физически и юридически лица само относно извършвана от тях дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми. Министърът на РРБ е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 2, т. 2 от ЗДОИ по отношение на осъществяваната дейност. Предвид последното, същият е задължен, при постъпване на заявление за достъп до обществена информация да издаде акт по реда на ЗДОИ. Отказът за предоставянето на инф. следва да бъде формулиран в изричен акт, с изложени мотиви относно същността на исканата информация. Този извод следва от текста на разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ, съгласно която в решението за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация се посочват правното и фактическото основание за отказ по този закон, датата на приемане на решението и редът за неговото обжалване. Следователно, задълженият по реда на ЗДОИ субект е длъжен, когато бъде сезиран с искане за предоставяне на достъп до обществена информация да издаде изричен акт, с които да предостави исканата информация или да откаже достъп. Обстоятелството, че исканата информация може да не представлява обществена по смисъла на ЗДОИ не освобождава задължения субект от задължението за издаване на акт. Съображенията му за отказ следва да бъдат изложени в решение, по реда на чл. 38 от ЗДОИ.

В разглеждания случай, с решение ДОИ-36/02.08.2019 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/ по заявление по ЗДОИ, вх. № ДОИ-14/17.11.2015 г. в частта му по т. 3 – предмет на настоящото дело, адм. орган, оправомощен за целта приема, че исканата от жалбоподателя общ. информация не следва да се предоставя, понеже същата не е създадена и, за да се предостави следва да бъде тепърва изготвена. Съдът намира, че предоставяне на исканата информация по посочения начин по т. 3 от заявлението противоречи на чл. 2 от ЗДОИ, понеже информацията, която се иска от жалбоподателя, представляваща сравнение между размера на ценоообразуващите фактори, заложен в финансовите модели по т. 1 и стойностите, установени при проверките на АДФИ, следва да бъде изготвяна, понеже не е налична. Действително, както сочи адм. орган в мотивите си, такова сравнение, ако не е извършвано до момента, каквито са твърденията на органа, следва да бъде изготвяно, което е в противоречие с чл. 2 от ЗДОИ. Достъп до искана обществена информация е допустим и основателен само в случаите, когато тази информация е налична, каквато е константната съдебна практика. Това е напълно оправдано и в съответствие с буквата и духа на закона, понеже в противен случай задължените по закон субекти биха се оказали в положение да обслужват частни интереси като създават информация по всяко заявление, подавано от физ. и юрид. лица.

В този смисъл жалбата срещу решението по т. 3 е неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена като неоснователна. От ответника се претендират разноски за юриск. възн. и такива следва да се присъдят, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, в размер на 100 лева.

Предвид гореизложеното и на основание чл 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, II отделение, 33-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на жалба на „Българска ветроенергийна асоциация“, представлявана от М. С. – П., с адрес: [населено място], чрез адв. И. И., срещу решение № ДООИ-36/02.08.2019 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/ по заявление по ЗДООИ, вх. № ДООИ-14/17.11.2015 г. в частта му по т. 3;

ОСЪЖДА „Българска ветроенергийна асоциация“, представлявана от М. С. – П., с адрес: [населено място], да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране, разноси за юриск. възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението е окончатено и не подлежи на касационно оспорване.

Преписи да се връчат на страните!

СЪДИЯ: